

عنوان مقاله:

فراموشی سازمانی رویکردی نوین در راستای بهبود نظام آموزشی

محل انتشار:

دومین همایش ملی علوم مدیریت نوین (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

محمد محمودوند - کارشناس ارشد مدیریت آموزشی، دانشگاه سیستان و بلوچستان

مریم عدالتیان - کارشناس ارشد مدیریت آموزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز

سیده لیلا موسوی - کارشناس ارشد تحقیقات آموزشی، دانشگاه سیستان و بلوچستان

وجیهه اله، صادق اله وردی، ساکی - کارشناس ارشد تحقیقات آموزشی، دانشگاه سیستان و بلوچستان، کارشناسی ارشد مهندسی عمران، گرایش مهندسی و مدیریت ساخت، دانشگاه آزاد اسلامی واحد

خلاصه مقاله:

بقاء، رشد و توسعه هر سازمانی به داشتن دانش، مهارت و محتوای نو و کاربر وابسته است. بر این اساس در پژوهش حاضر که با هدف ارائه فراموشی سازمانی به عنوان رویکردی نوین در راستای بهبود نظام آموزشی صورت گرفته، فراموشی سازمانی را در معنای فراموش کردن دانش قدیم برای ایجاد فضایی تازه به منظور کسب دانش جدید، تعریف می کند که این پتانسیل را دارد که بعد جدید و مهمی را به درک ما از پویایی دانش سازمانی اضافه کند. نتایج این پژوهش نشان می دهد که دست اندرکاران نظام تعلیم و تربیت با وارد کردن فراموشی سازمانی به نهادهای آموزشی- تربیتی ضمن کاهش و حذف هزینه های اضافی، با فراموش کردن و حذف دانش و مهارت هایی که دیگر کارایی لازم را برای سازمان نداشته و منسوخ و کهنه شده اند و جایگزینی هدفمند دانش، مهارت، تخصص و رویکردهای نوین و به روز رسانی و همگام سازی خود با تغییرات شتابنده امروزی باعث افزایش کیفیت و بهینه سازی دانش سازمان در راستای تحقق هر چه بهتر اهداف نظام آموزشی و نهایتاً رشد، ترقی، پیشرفت و تعالی جامعه می شوند. لذا در پژوهش حاضر پس از بیان مقدمه به مفهوم فراموشی سازمانی پرداخته، ضمن بیان اشکال فراموشی سازمانی، به کاربرد آن در نظام آموزشی اشاره می شود. در پایان بحث و نتیجه گیری و پیشنهادات حاصله از نتایج پژوهش ارائه می شود.

کلمات کلیدی:

فراموشی سازمانی، دانش، نظام آموزشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/231354>

